

Universiteit
Leiden
The Netherlands

The development of the Proto-Indo-European syllabic liquids in Greek
Beek, L.C. van

Citation

Beek, L. C. van. (2013, December 17). *The development of the Proto-Indo-European syllabic liquids in Greek*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/22881>

Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/22881>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/22881> holds various files of this Leiden University dissertation

Author: Beek, Lucien van

Title: The development of the Proto-Indo-European syllabic liquids in Greek

Issue Date: 2013-12-17

Stellingen

behorend bij het proefschrift

The reflexes of the Proto-Indo-European syllabic liquids in Greek

van Lucien van Beek

1. De klankwettige uitkomst van Proto-Grieks $*r$ in het Myceens wordt in het Linear B gespeld met één enkel teken van de structuur $Co-$, en niet met twee aparte tekens $Co-ro-$ (dit proefschrift, hoofdstuk 2).
2. De klankwettige uitkomst van Proto-Grieks $*r$ in de dialecten van Kreta was $-op-$ na een labiale consonant, $-ap-$ in alle andere gevallen (dit proefschrift, paragraaf 3.2).
3. De klankwettige uitkomst van $*r$ is in het episch Grieks $-pa-$ of $-po-$, maar in het gesproken Ionisch en Attisch $-ap-$ (dit proefschrift, hoofdstuk 4 tot en met 7); hieruit kan worden afgeleid dat er reeds een Ionische epische traditie bestond toen de klank $*r$ nog voorhanden was in het gesproken Proto-Ionisch (vgl. dit proefschrift, hoofdstuk 11).
4. In het vroeg-Griekse epos is het ontstaan van de metrische licentie *muta cum liquida* een direct gevolg van de vocalisatie van $*r$, die binnen de epische kunsttaal niet lang vóór Homerus heeft plaatsgevonden (vgl. dit proefschrift, hoofdstukken 6 en 7).
5. West's lezing $\nu\acute{\iota}\kappa\eta\varsigma \kappa\alpha\iota \kappa\acute{\alpha}\rho\tau\epsilon\upsilon\varsigma$ in zijn editie van Hesiodus' *Theogonie* 647 (op basis van één papyrus met $\kappa\alpha\iota$ in plaats van het door de manuscripten overgeleverde $\nu\acute{\iota}\kappa\eta\varsigma \kappa\alpha\iota \kappa\rho\acute{\alpha}\tau\epsilon\omicron\varsigma$) moet worden verworpen omdat de kunstmatige epische vorm $\kappa\acute{\alpha}\rho\tau\epsilon\omicron\varsigma$ noch bij Hesiodus, noch bij Homerus ooit de betekenis 'macht, heerschappij' heeft (vgl. dit proefschrift, paragraaf 5.2.5).
6. Het "Saussure Effect", dat wil zeggen het sinds Ferdinand de Saussure voor het Proto-Indo-Europees gepostuleerde klankwettige verlies van een laryngaal, werd niet geconditioneerd door de o -trap van de wortel, maar door de omringende consonanten (vgl. L. van Beek, *Journal of Indo-European Studies* 39, 129-175).
7. Het Indo-Europese woord voor 'koning' (Latijn *rēx*, Oudiers *rí*, Sanskrit *rājan-*) is niet afgeleid van de wortel $*h_3reǵ-$ 'strekken', maar van een geheel andere wortel $*h_2reh_1ǵ-$ 'beschermen' die onder andere wordt voortgezet in Grieks $\acute{\alpha}\rho\eta\gamma\omega$ en het daarvan afgeleide $\acute{\alpha}\rho\eta\gamma\acute{\omega}\nu$ 'beschermvrouwe'.
8. Het veel gebruikte argument dat, wanneer A de enige denkbare oplossing voor een bepaald probleem X is, A derhalve de juiste oplossing van X moet zijn (vgl. dit proefschrift, paragraaf 9.4.1 over $\pi\rho\acute{\omicron}\kappa\epsilon\varsigma$), bevat een methodologische fout: in werkelijkheid blijft A in dergelijke gevallen niet meer dan een hypothese, en moet gewacht worden tot een mogelijkheid van toetsing zich voordoet.

9. Veel schoolvorming binnen de Indogermanistiek zou kunnen worden voorkomen of verholpen wanneer men zich vaker zou afvragen wat deze wetenschap, met behulp van de comparatieve methode, überhaupt te weten *kan* komen.
10. Het verdient aanbeveling om studenten van dode talen, zoals het Grieks, Latijn en Sanskriet, een grotere actieve kennis van de grammaticale en lexicale nuances in deze talen te laten opbouwen; op deze manier komen de teksten opnieuw tot leven, en kan het gordijn van schimmig kunstproza, dat in de moderne Europese talen rond deze teksten is opgetrokken, zo nu en dan worden opgetrokken.
11. Bij de bestudering van de hymnen van Hölderlin doet men er vaak goed aan de term *die Himmlischen* te interpreteren als verwijzend naar verschijnselen aan de nachtelijke hemel, zoals hemellichamen en constellaties.
12. Zoals de recentelijk door de Nederlandse regering geïntroduceerde term “participatiesamenleving” illustreert, worden burgers gemiddeld steeds minder verantwoordelijk en minder zelfredzaam, naarmate ze langer in een verzorgingsstaat leven.